

Statsministeren

SVAR PÅ SPØRSMÅL NR. 3
TIL SPØRRETIMEN

Stortingets president

fra representanten Erik Solheim

"Statsministeren har tidligere advart mot sterke lønnsøkninger i det private næringsliv. Det viser seg nå at flere kommuner og fylkeskommuner har gitt store lønnstillegg til ordførere, rådmenn og etatsjefer.

Hva vil statsministeren gjøre for å hindre en slik utglidning som kan bidra til å undergrave vårens lønnsoppgjør?"

President,

Det er all grunn til å advare mot tendenser til å se bort fra vårt felles ansvar for å kunne gjennomføre en politikk som kan få flere i arbeid. Det betyr at alle må bidra til en solidarisk linje for at vi kan lykkes. Det gjelder for privat virksomhet, og for både stat, fylker og kommuner. I en periode der det må vises nøkternhet på de fleste områder er det naturlig at man også vier lønsspørsmålet for kommunale og fylkeskommunale ledere oppmerksomhet.

Lønninger til offentlige, administrative toppledere, må på den ene siden ha et nivå som gjør at det offentlige kan rekruttere og beholde dyktige folk. Samtidig er det slik at utfordrende oppgaver av stor betydning for samfunnslivet i seg selv virker stimulerende på rekrutteringen til lederstillinger i såvel statlige organer som i kommuner og fylkeskommuner. Lønninger alene vil ikke være avgjørende for om dyktige ledere velger offentlige stillinger kontra det private næringsliv.

Etter den nye kommuneloven som trådte i kraft ved årsskiftet, har alle med kommunale eller fylkeskommunale tillitsverv krav på godtgjøring for sitt arbeid. Loven sier ingenting om størrelsen på godtgjøringen. Den krever

imidlertid at godtgjøringen må fastsettes av henholdsvis kommunestyret eller fylkestinget selv. Dette innebærer at fastsetting av godtgjøring til f.eks. ordfører ikke kan overlates til et annet organ. Hvor mye som skal gis i godtgjøring, om den skal fastsettes til et beløp pr. møte, på årsbasis eller på annen måte, er det opp til henholdsvis kommunestyret og fylkestinget å avgjøre. Det er ikke uvanlig at f.eks. godtgjørelse for ordfører knyttes opp mot lønn for administrative ledere.

I Regjeringens langtidsprogram peker vi på at hensynet til landets økonomi nå krever moderate lønnsoppgjør. Skal vi som nasjon klare det, kreves det at alle grupper tar hensyn til dette. Ledere i såvel det private som i det offentlige, skulle ha særlige forutsetninger for å se disse sammenhengene. Det var bakgrunnen for at Arbeiderpartiet i Stortinget i høst la til side de lønnsøkninger for Stortinget og Regjeringen som fulgte av forslagene fra Stortingets lønnskommisjon, selv om forslagene tok utgangspunkt i at nivået for godtgjøring til sentrale folkevalgte ikke er høyt i vårt land. Jeg regner med at landets kommunestyre og fylkesting også legger disse hensyn til grunn for sine ledere i en tid hvor det også hviler et viktig ansvar på partene i arbeidslivet. Det er grunn til å se særlig nøye på om det er riktig å ha de tidligere bindinger mellom ulike kategorier, som ikke lenger er der på det statlige plan. En bør unngå at tillegg som er gitt ut fra en særskilt begrunnelse f.eks. for å rekruttere en særlig dyktig administrativ leder, får utilsiktede gjennomslag pga. slike vedtatte bindinger.

Jeg vil, president, her og nå rette en klar oppfordring til kommuner og fylkeskommuner om å utvise moderasjon når det gjelder økt godtgjørelse både for administrative og politiske ledere. Dette er den naturlige konsekvens av den politiske linje vi har lagt, og som må omfatte både privat og offentlig virksomhet.